

JAK JSEM SE MĀ•LEM NEVDALA

StĀ™eda, 08 kvĀ›ten 2019

Aneb kdyĀ¼ tchĀ›n zavelĀ-â€!) VĀ-te, dneska je to pomĀ›rnĀ› modernĀ-, dva lidĀ© spolu Ā¼ijĀ-, poĀ™Ā-dĀ- si dĀ-tĀ›, psa, r nĀ›jakĀ› svatba je jim vcelku ukradenĀ›. A kdyĀ¼ se potom na sebe naĀ›tvou, tak je pro nĀ› mnohem jednoduĀ›Ā› se rozchĀ›zet. Jeden si zabalĀ- saky paky a jdou si hledat Ā›tĀ›stĀ- jinde, bez tahĀ›nĀ- po soudech, bez placenĀ-.

Ten

argument, proĀ• platit za svatbu a pak tĀ™eba i za rozvod slĀ½chĀ›m od mladĀ½ch lidĀ- pomĀ›rnĀ› Ā•asto, ostatnĀ› moje dcera to upgradovala, nejen Ā¼e se nevdala, ale ani s otcem svĀ©ho dĀ-tĀ›te neĀ¼ije. KoneckoncĀ- jejĀ- Ā¼ivot.

JĀ›

jsem se vdala, ale nebylo to Ā›plnĀ› bez problĀ©mĀ›. Ā½ili jsme spolu tehdy s Honzou necelĀ½ rok pod jednou stĀ™echou, byla jsem moc moc zamilovanĀ›, a tak kdyĀ¼ pĀ™iĀ›el s nĀ›padem, Ā¼e uĀ¼ bychom si mohli poĀ™Ā-dit miminko, vĀ›bec jsem neprotestovala. A Ā¼e kdyĀ¼ se zadaĀ™Ā-, tak okamĀ¼itĀ› letĀ- zamluvit termĀ-n na radnici. Ono to znĀ- divnĀ›, ale po jeho pĀ™edchozĀ-ch Ā¼ivotnĀ-ch zkuĀ›enostech jsem ho celkem chĀ›pala, Ā¼e si chtĀ›l bĀ½t jistĀ½, Ā¼e dĀ›ti spolu mĀ-t mĀ-Ā¼eme. Ā½e dĀ›ti chce a moc, mi bylo jasnĀ½, vĀ¼dyĀ¥ mĀ› ulovil na to, Ā¼e je medvĀ›d, co hledĀ› medvĀ›dici a chce mĀ-t medvĀ-Ā•ata.

TakĀ¼e

jsme se tak hezky domluvili, jĀ› vysadila antikoncepci a za 7 tĀ½dnĀ› hodnĀ› pĀ™Ā-jemnĀ©ho snaĀ¼enĀ- jsem se jednou rĀ›no vzbudila, udĀ›lala si test a byl pozitivnĀ-. PopravdĀ› jako mladĀ› pitomĀ› jsem byla dost vykulenĀ›, Ā¼e to Ā›lo tak rychle, myslĀ-m, Ā¼e panĀ- doktorka na gynekologii se smĀ›la jeĀ›tĀ› hodnĀ› dlouho po tĀ©, co mi pogratulovala a poprvĀ© mĀ› oslovila mamino.

Ā½Ā›dnĀ½

velkĀ½ povyk jsem okolo toho nedĀ›lala, jen jsem milĀ›Ā•kovi, kdyĀ¼ pĀ™iĀ›el z prĀ›ce, Ā™ekla, Ā¼e se nejdĀ™Ā-v klidnĀ› mĀ-Ā¼e najĀ-st, Ā¼e na ty rozmnoĀ¼ovacĀ-pohyby uĀ¼ tolik spĀ›chat nemusĀ-. NejdĀ™Ā-v mu to moc nedochĀ›zelo, ale pak to byl jeden ze vzĀ›cnĀ½ch okamĀ¼ikĀ›, kdy jsem na nĀ›m vidĀ›la, Ā¼e v nĀ›m doslova pulzujĀ- city. MĀ›l neuvĀ›Ā™itelnou radost a hned zaĀ•al plĀ›novat, jak co a kde v bytĀ› udĀ›lĀ› a nejradĀ›ji by zaĀ•al hned. To jsem ho trochu pĀ™ibrzdila v rozletu, jednak jsme mĀ›li osm mĀ›sĀ-cĀ› Ā•as, a za druhĀ© by si v tom nadĀ›jenĀ- mohl vrtaĀ•kou nebo kladĀ-vkem taky ublĀ-Ā¼it. TakĀ¼e jsme radĀ›ji Ā›li dĀ›lat ty pohyby, teĀ• uĀ¼ ne rozmnoĀ¼ovacĀ-, ale Ā•istĀ› pro radost.

Byl

listopad a jĀ› byla rĀ›da, Ā¼e pĀ™es zimu se jeĀ›tĀ› vejdu do normĀ›lnĀ-ho obleĀ•enĀ- a pak uĀ¼ to budou Ā›jatiĀ•ky a sandĀ›lky a pohoda. V pĀ›lce kvĀ›tna uĀ¼ bylo 30 ve stĀ›nu a mnĀ› doĀ›lo, Ā¼e rodit na pĀ™elomu Ā•ervence a srpna je dost Ā›patnĀ© naĀ•asovĀ›nĀ-.

Ale

vrĀ›tĀ-m se zpĀ›tky k tomu listopadu. Honzovy rodiĀ•e uĀ¼ jsem znala, docela se mi lĀ-bili, jestli jĀ› jim jsem netuĀ›ila, jen jeho maminka obĀ•as pronesla poznĀ›mku, Ā¼e doufĀ›, Ā¼e uĀ¼ se s Ā¼Ā›dnĀ½mi dalĀ›Ā-mi dĀ-vkami nebude muset seznamovat, a vyhlĀ›sila tak stopstav. TĀ›ta bylĀ€! no prostĀ› frajer v tom dobrĀ©m slova smyslu, a kdyĀ¼ nad tĀ-m tak pĀ™emĀ½Ā›lĀ-m, manĀ¼el se mu v mnohĀ©m ve svĀ© skoro padesĀ›tce podobĀ›, i kdyĀ¼ ho nevychoval, protoĀ¼e se rozvedli, kdyĀ¼ chodil jeĀ›tĀ› do Ā›kolky. PĀ›r let se pak vĀ›bec nevĀ-dali, ale co Honza rozum bral, tak si k tĀ›tovi hledal cestu a v dobĀ›, kdy my dva spolu zaĀ•ali Ā¼Ā-t, uĀ¼ se vĀ-dali celkem pravidelnĀ› a potĀ© jsme ho navĀ›tĀ›vovali Ā•astĀ›ji neĀ¼ mĀ›mu. Asi taky a hlavnĀ› proto, Ā¼e ta mĀ›la z druhĀ©ho manĀ¼elstvĀ- dĀ›ti o spoustu let mladĀ›Ā-neĀ¼ Honza a tedy vĀ-c povinnostĀ- a mĀ-Ā› Ā•asu, tĀ›ta vyĀ¼enil ve tĀ™etĀ-m manĀ¼elstvĀ- dvĀ› dĀ›ti, kterĀ© v tĀ© dobĀ› uĀ¼ byly dospĀ›lĀ©.

BIĀ-Ā³ily

se VĀ;noce, prvnĀ- VĀ;noce, kterĀ© jsme mĀ;li strĀ;vit spolu tradiĀ•nĀ, u stromku a po nĀ;vĀ;tĀ;vĀ;ich pĀTMĀ-buznĀ¹/₂ch, Ā³Ā;dnĀ¹/₂ vandr a kamarĀ;di. JedinĀ©, co jsem si pĀTMĀ;ila, bylo, aby o mĀ©m tĀ;hotenstvĀ- jeĀ;tĀ; nikomu neĀTMĀ-kal. DĀ;lalo se mi ukrutnĀ; zle, vĀ;bec mi nebylo dobĀTMe, hlavou se mi honily rĀ;znĀ; pitomĀ© myĀ;lenky, a tak jsem chtĀ;la, aĀ; se to vĀ;ichni dozvĀ;dĀ-, aĀ³ budu mĀ-t v poĀTMĀ;dku prvnĀ- trimestr za sebou, pak udĀ;IĀ;me "hrhup svatbu", nic velkĀ©ho a slavit se bude aĀ³ po porodu. Honza mi tenhle plĀ;jn odkĀ¹/₂val, Ā³e je to rozumnĀ©. A pak pĀTMiĀ;el den D, kdy se schĀ;zela celĀ; rodina z tchĀ;novy strany, takĀ³e se u babiĀ•ky prostĀ-ral stĀ;l pro deset lidĀ- a dĀ;laly se slavnostnĀ- dvĀ; husy plnĀ;nĀ© jablky, zelĀ- bĀ-IĀ© i Ā•ervenĀ© a troje knedlĀ-ky, a mnĀ; jen z tĀ© pĀTMedstavy toho jĀ-dla, bylo jeĀ;tĀ; vĀ-c na blitĀ- neĀ³ zrĀ;na obvykle.

UĀ³

jen kdyĀ³ jsem veĀ;ila do bytu a cĀ-tila ten smrad husĀ-ho sĀ;dla, vĀ;dĀ;la jsem, Ā³e k tĀ;m zrz vlasĀ;m dostĀ;vĀ;im zelenou barvu do obliĀ•eje. Ta zrzkĀ;im prĀ¹/₂ sluĀ;Ā-. NicmĀ©nĀ; jsem nĀ;valy nevolnosti stateĀ•nĀ; potlaĀ;ila, zasedli jsme ke stolu, tchĀ;jn se ujal slavnostnĀ-ho pĀTMĀ-pitku, a kdyĀ³ se babiĀ•ka s tetou uĀ³ uĀ³ chystaly nosit na stĀ;l, vyĀ³Ā;dal si ten mĀ; j medvĀ;d slovo a pronesl: â€žJen bych vĀ;im rĀ;d oznĀ;mil, Ā³e ty, babiĀ•ko, budeĀ; prababiĀ•ka, ty teto prateta a no ty, tati, koneĀ•nĀ; budeĀ; dĀ;dek.â€œ

CĀ-tila

jsem, jak se mi zastavilo srdce souĀ•asnĀ; s dechem. Jako ve snĀ;ich jsem koukala, jak mu tĀ;ta gratuluje, babiĀ•ka ĀTMĀ-kĀ;: â€ž To je dobĀTMe, JenĀ-Ā•ku, Ā³e se toho doĀ³iĀ;u.â€œ A pak se jeho tĀ;ta zeptal, kdy bude svatba.

To

uĀ³ jsem se trochu prokysliĀ;ila a se zaĀ;atĀ¹/₂mi zuby ucedila: â€ž JĀ; si ho nevezmu.â€œ

NĀ;sledovala

vcelku pochopitelnĀ; otĀ;zka proĀ•, pamatuju, Ā³e tchĀ;jn tehdy prohlĀ;sil, Ā³e to pĀTMece nejde.

â€žProtoĀ³e

je to vejtaĀ; a podrazĀ;jk a nevĀ-m, proĀ• by to neĀ;ilo, koneckoncĀ; na plozenĀ- a rozenĀ- dĀ;tĀ- je nutnej jinej proces, neĀ³ svatba.â€œ To uĀ³ jsem mĀ;la opravdu vztek. A pak jsem se podĀ-vala na Honzu a vidĀ;la jsem, jak mu v oĀ•Ā-ch hraĀ; ohnĀ-Ā•ky a jak se v duchu krĀ;lovsky bavĀ-, ani ne tak mĀ¹/₂m vztekem, spĀ-Ā; tĀ-m, jak se jeho rodinka zaĀ•Ā-nĀ; dohadovat, co teda s tou zpropadenou svatbou. Nakonec jeho otec jako hlava rodu vyhlĀ;sil, Ā³e si ho teda vezmu a hezky rychle, Ā³e vĀ;ejchno zaplatĀ- a Ā³e je vidĀ;t, Ā³e mĀ; doma mĀ;ilo ĀTMezali. To uĀ³ jsem se sice smĀ;ila, ale stejnĀ; jsem zopakovala, Ā³e nevezmu. ZachrĀ;nila to moje nevlastnĀ-tchĀ¹/₂nĀ;, kdyĀ³ utnula dalĀ;Ā- Ā³vanĀ;nĀ- s tĀ-m, Ā³e by se ty husy mĀ;ly snĀ-st zatepla.

VlastnĀ;

jsem byla Honzovi i trochu vdĀ;Ā•nĀ; protoĀ³e jsem koneĀ•nĀ; mohla ĀTMĀ-ct, Ā³e je mi blbĀ; a husu fakt ne.

Na

zaĀ•Ā;tku ledna tchĀ;jn vyhlĀ;sil, Ā³e termĀ-n na radnici je 1. 3. ve 13:00. JĀ; vyhlĀ;сила, Ā³e jsem zvĀ;davĀ;i, kdo se teda bude Ā³enit, pĀTMipustila jsem, Ā³e Honza moĀ³nĀ;i, ale urĀ•itĀ; ne se mnou.

To uĀ³

mi i Honza ĀTMĀ-kal, aĀ; neblbnu, Ā³e vzĀ-t jsme se pĀTMece chtĀ;li a Ā³e se to aspoĀ; vĀ;ichni dovĀ;dĀ;li najednou a je klid. JenĀ³e - v pĀ;lce ledna se mu stal pracovnĀ- Ā°raz, po operaci nastaly komplikace a dostal plicnĀ-embolii. To uĀ³ jsem ĀTMĀ-kala, Ā³e se ta svatba prostĀ; zruĀ;Ā- z naprosto jinĀ¹/₂ch dĀ;-vodĀ;. TenkrĀ;t mi ĀTMekl, Ā³e ta svatba prvnĀ-ho bĀTMezna prostĀ; bude, i kdyby na nĀ-mĀ;l pĀTMijet na â€žkriplkĀ;ĀTMeâ€œ.

A

taky 3/4 byla. Ne moc velká, padesát 20 lidí, jen 1/2 kruh rodinný. A pak i velká zpěvaná s mnoha a mnoha kamarády, kam u 3/4 rodičů raději nešli. Má tchán se ctil v tání, proto 3/4 nejeden, 3/4 svatba byla, ale navíc ji měl i naprosto pod palcem, komplet. On pomáhal vybírat oblek a svatební šaty, prsteny, kytky, vyzdobu aut, restauraci a menu. Nezapomněl naprosto na nic a byl pětím tom v 3/4 dycky bajeň naladění. Kolikrát muselo jen lidem okolo říci asi hlavou, jestli jsme nebo nejsme účastní snoubenci.

No, musel to zvládnout na jedničku,

v 3/4 dyky, jak on sám říkal, to byla JEHO u 3/4 4. svatba.

KYTTKA